

HVEM ER JEG - serien

Vilde dyr / Husdyr / Smådyr / Natdyr / Havdyr

Tekst af Lotte Salling

Fotos: Lotte Salling (vilde dyr / husdyr)

Tegninger: Michael Domino (smådyr/natdyr/havdyr)

Ideer til dialogisk læsning og bevægelse:

SNAK OM TEKSTEN – LEG MED RIMORD

Start med at fortælle børnene, at de efter hvert vers skal gætte et dyr. I oplæsningen holder I så en lille pause før det sidste ord og peger eventuelt på børnene som tegn til, at de må sige dyrets navn (gerne i kor i stedet for håndsoprækning, da alle børnene gerne vil være med).

Med de lidt større børn kan man indledningsvis tale om, hvad rim er og sammen finde nogle eksempler på ord, der rimer.

Børnene skal nu lytte til teksten og sige navnet på dyret i slutningen af hvert vers. De mindste kigger på close-up billedet under oplæsningen, mens de større børn måske skal vente lidt med at se billedet, så det bliver en smule sværere.

Hvis dyret er for svært at gætte, kan flappen løftes kortvarigt, eller den voksne kan hjælpe på vej ved sige ordets første stavelse.

Udvid dialogen ved at snakke om hvert dyr:

Hvad siger det? Hvor lever det? Hvad spiser det?

Er det vildt eller roligt? Er det farligt? Hvorfor?

Har børnene mødt dyret i virkeligheden, fx i zoo?

Kender de dyret hjemmefra (evt. som stofdyr)?

Hvad ved de ellers om dyret? Spørg med Hv-ord

(hvad-hvem-hvor-hvordan-hvorfor), for at få

børnene til at formulere små sætninger, frem for enkeltord som ja eller nej.

Juster sværhedsgraden i spørgsmål og samtale efter børnenes alder.

LYDE, FAGTER OG BEVÆGELSE

Sid helst på gulvet, med møblerne skubbet ud til siden, så der er mulighed for at rejse sig op og afprøve dyrenes bevægelser. Sproglige og sansemotoriske aktiviteter under og efter læsningen øger børns glæde og motivation. Hermed styrkes både sprog, motorik, indlæring og læselyst.

Når børnene har gættet rimordet, et det oplagt at prøve at sige som dyret. Det er ikke så vigtigt, om lyden er rigtig, bare det lyder sjovt. Elefantens lyd er eksempelvis svær, men børnene kan forsøge at ”forme en snabel” og eksperimentere med de lyde, som I finder på. Kaniner og giraffer siger måske ikke så meget, men de smasker, når de spiser, så her kan man lege med at ”tygge” gulerødder eller blade. Og krokodillen kan eksempelvis sige ”Haps”, mens man smækker hænderne sammen.

Grimasserne og de sjove lyde øger motivationen for at tale om dyrene, så det bliver lettere at få samtale i gang om dyrenes levevis, levesteder, føde osv.

KRYDSMOTORIK OG LEGENDE LÆRING

Hvis der er plads i rummet, kan børnene prøve at kravle, krybe eller løbe rundt som dyrene, hvorved de udfordres i kropskoordination og krydsmotoriske bevægelser til gavn for både den kropslige og sproglige udvikling. Tag små pauser mellem versene for at bevæge jer rundt som dyrene, og arbejd evt. videre med bogen efter oplæsningen, gerne også udenfor, hvor I kan gå på opdagelse efter dyrene eller deres levesteder, samt prøve bevægelserne bedre af. En skov eller en legeplads, hvor der er små forhindringer overalt, giver mange muligheder for at udfordre motorik, balance og koordination sammen med sproget.